

Ceny ogłoszeń

za wiersz milimetry przed 1 złoty w tekście 50 gr., za tekstem 40 gr. Ogłoszenia tabelaryczne 50 proc., a świąteczne 25 proc. drożej. Drobne ogłoszenia po 10 groszy dla poszukujących pracy 5 gr. za wyraz. Najmniej 1 zł. Za zastrzeżenie miejsca dolicza się 25%.

EXPRES ZAGŁĘBIA

Jedyny organ demokratyczny niezależny woj. kieleckiego.
Redaktor naczelny: WITOLD FABRYCY.

Prenumerata wynosi miesięcznie

zł. 2.—

Adres Redakcji, Administracji i Drukarni: Sosnowiec, ul. Teatralna 1a
Telefon Redakcji 6-92, Administracji 4-97, Drukarni 4-94

Konto czekowe 304.247
P.K.O. Katowice

ODDZIAŁY:

KIELCE, ul. Wspólna 12, tel. 13-78; BĘDZIN, Małachowskiego 24; DĄBRÓWA, ul. 3-go Maja 5, tel. 97; CZELADZ, Plac 11 li-topada 8; GRODZISZKA, ul. 3-go Maja 14, tel. 18.

W dniu 8 września wszyscy do urn wyborczych!

Zamach na „Expres Zagłębia”

Wczoraj o godzinie 7 m. 30 wieczerem niewykryci dotychczas sprawcy rzucili do drukarni „Expresu Zagłębia” jakiś materiał wybuchowy, który z dużym hukiem eksplodował.

Skutkiem wybuchu wyleciały w lokalu drukarni szyby z okien oraz zniszczona została część ściany, rama i parapet jednego okna.

Bomba rzucona została od strony ogrodu „Kurjera Zachodniego”.

Wypadku z ludźmi, którzy znajdowali się wówczas w sąsiednim pokoju przy pracy, na szczęście nie było, jak również poważniejszych strat wydawnictwo nasze nie poniosło.

Trudno również jest nam ustalić kto dokonał zamachu.

Niewątpliwie jednak stwierdzić należy, że zamach ten jest aktem zemsty politycznej i ściśle wiąże się z naszą kilkuletnią działalnością publicystyczną na terenie Zagłębia Dąbrowskiego. Od szeregu lat bowiem pismo nasze stoi na

gruncie prorzadowym, służąc wiernej idei Wielkiego Marszałka.

Zapewniamy naszych przeciwników politycznych, że tego rodzaju zamachy terrorystyczne na nasz

skromny warsztat pracy i podobne metody i argumenty walki z nami — nie są w stanie odstraszyć nas do zejścia z raz obranej drogi służenia naszej Wielkiej Idei.

NA MIEJSCU TRAGICZNEJ KATASTROFY BELGIJSKIEJ PARY KRÓLEWSKIEJ

Na miejscu tragicznej katastrofy, w której zabiła została królowa Belgii, Astrid, rząd szwajcarski umieścił krzyż.

Zyd z Łodzi ma koncesję naftową w Abisynji

ŁÓDŹ, 4. 9. — Prasę całego świata obiegła ostatnio sensacyjna wiadomość, iż słynny Rickett, twórca sensacyjnego kontraktu naftowego z Abisynją znalazł groźnego konkurenta.

Zgłosił się mianowicie makler amerykański Leon Czertok, z pochodzenia jak twierdzi prasa zagraniczna, żyd rosyjski, który w dniu 20 lipca zawarł umowę gwarantującą mu wzajemnie za wystąpienie się o milion dolarów pożyczki dla Abisynji rozległe koncesje eksploatacyjne na terenie tego kraju.

Cała ta sprawa nabiera dla Polski tem większego posmaku sensacji, że jak się okazuje Leon Czertok jest żydem pochodzącym z Łodzi. Do niedawna jeszcze brat jego posiadał sklep apteczny przy ul. Wólczańskiej 62 w Łodzi.

Leon Czertok przed kilkunastu laty wyemigrował do Ameryki i tam, nie miał żadnych kapitałów, rzucił się w wir wielkich interesów i operacji finansowych.

Kapitał zastąpił mu wrodzony spryt dzięki któremu zajął poważne stanowisko w nowojorskim świecie finansowym i przeprowadził szereg ryzykownych i poważnych operacji.

Sprawa koncesji abisyńskiej jest ukoronowaniem jego dotychczasowej działalności. Dotychczas jeszcze żyje w Łodzi kilku krewnych Leona Czertoka. Nie utrzymuje on z nimi żadnej łączności.

Jeżeli to prawda... Horyzont się wyjaśnia...

BERLIN, 4. 9. Dziś rano nadeszła tu z Waszyngtonu wiadomość, która wywołała wielką sensację.

W wyniku interwencji ze strony departamentu stanu towarzystwo naftowe Standard Vacuum Oil C. postanowiło wycofać się z koncesji abisyńskiej. Po kilkakrotnych konferencjach z prezesem i wiceprezesem towarzystwa sekretarz stanu Hull oświadczył, że umowa koncesyjna została anulowana.

Minister Hull zawiadomił o tem natychmiast telefonicznie bawiącego na wywiez. w swej rezydencji letniej w Hyde Parku prezydenta Roosevelta, który wyraził z tego powodu wielkie zadowolenie, uważając, że koncesja ta poważnie zagrażała pokojowi światowemu.

Powrót p. premiera

WARSZAWA, 4. 9. — Dziś pociągiem gdyńskim wrócił do Warszawy po kilkutygodniowym odpoczynku nad morzem premier W. Sławek.

Premier w dniu wczorajszym wziął udział w powitaniu „Daru Pomorza”.

Również tym pociągiem wrócił z uroczystości gdyńskich min. przemysłu i handlu H. Floyar - Rajchman wraz z towarzyszącymi mu osobami.

Czeskie represje

MORAWSKA OSTRAWA, 4. 9. — Władze czeskie wstrzymały w dniu 3 września doręczanie czytelnikom pism polskich na terenie Śląska, gazet polskich, nawet tych, które posiadają debet pocztowy.

W GENEWIE RADZA...

Piękne hasła a rzeczywistość

GENEWA, 4. 9. Dziś o godz. 4 popołudniu zebrała się rada ligi narodów dla rozpatrzenia sporu włosko - abisyńskiego. Po przemówieniu przewodniczącego, deklarację złożył delegat Anglii minister Eden. Po tej deklaracji zabrał głos premier Laval. Premier La-

val uzupełnił deklarację Edena krótkim oświadczeniem, w którym wyraził przywiązanie Francji do wspólnego pojednania podjętego pod auspicjami ligi narodów, oraz przekonanie, że porozumienie może być zapewnione w ramach paktu ligi. Francja — oświad-

czył mówca — będzie w całej pełni współpracować z radą ligi narodów. Nie chcę wierzyć, że ten nasz ostatni wysiłek mógłby pozostać bezskuteczny i że nie moglibyśmy doprowadzić do sprawiedliwego porozumienia, dającego Italji zadośćuczynienie, którego ma prawo się domagać, bez zapoznawania przytem istotnych praw suwerennych Abisynji. Pakt wiąże nas wszystkich. Słyszeliśmy właśnie przedstawiciela W. Brytanji, proklamującego przywiązanie swego kraju do zasady zbiorowego bezpieczeństwa, którego wyrazem jest liga narodów. Nikt nie może bardziej cieszyć się podobnymi zapewnieniami, jak delegat Francji. Mówca wyraża pełne zaufanie do ligi narodów, przypominając, że dzięki lojalnemu współdziałaniu Anglii, Włoch i innych mocarstw, zagadnienie Saary i konflikt węgiersko - jugosłowiański został rozwiązany, przyczem zapobieżono wybuchowi wojny. Mówca kończy zapewnieniem dalszej pracy w tem kierunku oraz poszanowania zobowiązań, wypływających z paktu. Jesteśmy ożywieni — oświadcza premier Laval — wola służenia sprawie pokoju.

Straszliwy huragan na Florydzie 100 osób poniosło śmierć

LONDYN, 4. 9. — Z Miami (Floryda) donoszą, że straszliwy huragan zniszczył szereg wsi. Stwierdzono dotychczas, że około 100 osób poniosło śmierć.

Zachodzi obawa o los tysięcy osób w głębi kraju, gdzie komunikacja jest przerwana. 5 statków przygotowanych jest do akcji artunkowej pasażerów i załogi parowca „Dixie”, skoro tylko morze się uspokoi. Parowcowi „Dixie” narazie nie grozi katastrofa zatonięcia.

Wskutek szalejącego huraganu wszystkie połączenia telefoniczne i telegraficzne z zachodnią Florydą zostały całkowicie przerwane. Drogi i tory kolejowe są uszkodzone. Tornado ze szczególną siłą przeszedł nad miastem Tampa, liczącym 50.000 mieszkańców.

W Boca Grande szybkość wiatru przewyższała 100 mil na godzinę. — Szkodę są bardzo wielkie. Ilość ofiar katastrofy dotychczas nie jest znana.

Na wyspach Floryda Keys, które pierwsze zostały nawiedzone przez huragan mieszka kilkadziesiąt tysięcy ludzi. Na pomoc dotkniętej przez katastrofę ludności podążyły liczne statki.

ANGLJA OTRZYMA MANDAT NAD ABISYNJA?

ADDIS ABEBA, 4.9. W kółach abisyńskich rozpowszechniana jest pogłoska, że Wielka Brytania otrzymała mandat nad Abisynją, co ma być najlepszym sposobem zaradzenia rozpaczliwej sytuacji.

Jeszcze przed miesiącem pomysł tego rodzaju byłby uważany za śmieszny, lecz od tego czasu dokonała się znaczna ewolucja w opinii publicznej.

Osobiste poglądy cesarza w tej sprawie nie są znane.

ŚLĄSK CZESKI ZALANY ŻANDARME RJA. MASOWE REWIZJE I ARESZTOWANIA WŚRÓD POLAKÓW.

MORAWSKA OSTRAWA, 4.9. Cały Śląsk nad Olzą przepelniony jest dziesiątami patroli żandarmerji w niewidzialnych tu nigdy ilościach tak, iż wywołuje to wrażenie stanu wyjątkowego.

Patrole te przeprowadzają w poszczególnych miejscowościach liczne rewizje u ludności polskiej.

Do tej pory dokonano 10 aresztowań. Pośród aresztowanych znajdują się wyłącznie Polacy.

KRWAWY ROZRUCHY STRAJKOWE W STANACH ZJEDNOCZONYCH.

NOWY JORK, 4.9. W dzielnicy fabrycznej w Pelzer (Południowa Karolina) doszło w poniedziałek do krwawych zaburzeń. Z końcem ubiegłego tygodnia wycofano milicję, która od pięciu tygodni strzegła pracujących w fabrykach włókniarskich, w których wybuchł strajk. W poniedziałek napadli strajkujący na pracujących robotników.

W strzelaninie, jaką strajkujący otworzyli do pracujących, zabito jedną kobietę a 22 osób rannych.

Gubernator ogłosił stan oblężenia i wysłał do niespokojnego miasta dwie kompanie gwardji narodowej.

TRAGEDJA WYNAŁAZCY — FAŁSZE RZA MONET.

PRAGA, 4.9. W Pradze aresztowano 21-letniego młodzieńca, Józefa Zelende, gdyż chciał zmienić banknot 100-koronowy, niezwykłe dokładnie podrobiony.

Przy rewizji domowej znaleziono przyrządy do fałszowania i podrobienia banknotów, ale żadnych dalszych dowodów lub egzemplarzy pieniędzy nie znaleziono. Zapytany o powód występkę wyjaśnił Zelenda, że podrobił tylko jeden banknot 100 koronowy, gdyż chciał w ten sposób zdobyć pieniądze na zapłacenie taksy w biurze patentowym, wynalazł bowiem autorkietę i wniósł podanie do urzędu patentowego, lecz niestety nie ma pieniędzy na zapłatę taksy i przez to cały wynalazek może pójść na marne.

Policja odniosła się do urzędu patentowego i sprawdziła, że istnienie Zelenda mówi prawdę i wynalazek nie może być opatentowany z powodu niezapłacenia taksy.

POCHÓD KOMUNISTÓW W CHINACH

LONDYN, 4.9. „Times“ donosi z Pekinu, że komuniści posuwają się wzdłuż rzeki Lin w kierunku prowincji Hunan i Huipei. Zajęli oni szereg miast nie spotykając oporu.

Obecnie znajdują się oni już w odległości 40 mil od miasta Czang - Tel, które go garnizon został wzmocniony. W mieście ogłoszono stan wojenny a misjonarzy opuścili swe siedziby.

PANIKA W ADDIS ABEBA.

WIENIEN, 4.9. Panika w stolicy Abisynji wzrosła w ostatnich 24 godzinach na wiadomość o przekroczeniu granicy abisyńskiej przez wojska włoskie, mianem, iż wiadomość ta okazała się nieprawdziwą.

Władze abisyńskie skonfiskowały majątki bogatych Abisyńczyków, którzy mimo zakazu cesarza zbiegli z Abisynji zagranicę.

Wszystkie pociągi kolejowe zostały za rekwirowane przez rząd na przeciąg 8 dni dla celów transportów wojsk.

„Królowie” narkotyków

Tajemnice handlu białą trucizną

Pewnego wieczora na skrzyżowaniu ulic Nowego Jorku rozległ się suchy odgłos strzału rewolwerowego. Młody człowiek, prowadzący samochód, chwycił się za serce, puszcza kierownicę. Zgrzyt kół i zderzenie wozu z nadjeżdżającymi samochodami wywołują zamieszanie, nadbiega policja.

Wyciągają młodzieńca z auta — jest bezwładny. Kładą go na chodniku, a krew obficie płynie z rany. Policja rozgląda się za mordercą, poszukuje sprawcy, który wpakował kulę w serce młodzieńca. Oczywiście, nic nie ma. Złoczyńca zapadł się, jakby pod ziemię. Wobec tego policja spisuje protokół i przystępuje do zrewidowania zwłok. W jednej z kieszeni wytworzonego smokinga znajdują jakieś wypełnione białym proszkiem. To kokaina. Policja wie już wszystko.

Mieszkaniec prowadzący auto i ranny śmiertelnie przez nieuchwytnego zbrodniarza — to ofiara tajnych sądów. To członek bandy przemytników, handlujących narkotykami, członek, który dla bandy stał się niepotrzebny, może nawet niebezpieczny.

CENTRALA W PARYŻU.

Podczas gdy agent bandy szmuglerskiej, Dick Hardy, leżał z krwawiącą raną na bruku Nowego Jorku, w apartamentach luksusowego hotelu paryskiego siedział tęgawy pan o siwiejących włosach. Jego dłoń przewracały stos otrzymanych telegramów, a grube cygaro tkwiło w kaciaku jego grubych warg. Co chwila dzwierał telefon.

W pewnym momencie, kiedy przeglądał „New - York Herald”, wzrok jego padł na małą notatkę o zamordowaniu Dicka Hardy w Nowym Jorku. Siwawy pan zmużył oczy. No, ale jakie goś chłopaka zabito w Nowym Jorku? Oczywiście, że nie. Ale, żeby jednak policja nie wpadła na trop i nie odkryła tego, że Dick Hardy jest ofiarą bandy, na której czele stoi on, wytorny pan o siwiejących włosach.

WIDZIALNI I NIEWIDZIALNI.

Gdzież są ci ludzie, dla których inni w Nowym Jorku i San Francisco, w Szanghaju i Buenos - Aires muszą ryzykować życie? Gdzież są ci niewidzialni a potężni nieszczęśliwcy dla których zysku pracują miliony ludzi? Gdzież jest kierownik organizacji, która dla zdobycia pieniędzy waży się może na wszystko? Ludzie, którzy stoją na czele nielegalnego, a przecież tak bardzo rozwiniętego handlu narkotykami, są przeważnie zręczni zakonspirowani i uchodzą poprostu za zamożnych finansistów lub potężnych fabrykantów. A jednak w fabrykach ich wyrabiane są masowo narkotyki, których rozprzestrzenieniem zajmują się agenci, ludzie, którzy ryzykują niejednokrotnie życie, podczas gdy ich chlebodawcom zazwyczaj nie grozi.

KRÓLOWIE NARKOTYKÓW.

O niektórych z przywódców handlu narkotykami wiadomo jest doskonale, że właśnie obok poważnego i uznanego stanowiska, zajmują się także i haniebnym handlem białą trucizną. W Europie istnieje dwóch takich królów narkotyków, którzy zaspęją kontrybucyjnymi narkotykami wyrabianymi w ich fabrykach. Jeden z nich — to nie miecki Amerykanin, Józef Blum, który specjalnie kieruje transportami trucizny, produkowanej w jego fabrykach we Francji. Transporty idą przez Havre do Nowego Jorku, a dalej rozchodzą się na całe Stany Zjednoczone. Sam Józef Blum zamieszkuje stale w Paryżu i ma opinię milionera, właściciela kilku fabryk przetworów chemicznych.

Obok Bluma drugim fabrykantem jest niejaki Raskin, rosyjski emigrant, który osiedlił się w Paryżu. Raskin przed wojną posiadał fabrykę przetworów chemicznych w Petersburgu. Kiedy znalazł się na emigracji, zaczął robić „dobre interesy” i obecnie jest posiadaczem 40 fabryk, rozrzu-

conych w Lotaryngji, Szwajcarii, Belgji i Bułgarii, w których wyrabiane są narkotyki. Raskin z niezwykłą energią zorganizował i opanował cały handel kokainą nie tylko w Europie, ale właściwie na całym świecie. Jego przedsiębiorstwo obejmuje zarówno prowincje chińskie, jak Egipt i Amerykę.

PAN NA JOSZIWARZE.

Na terenie Japonji tę samą rolę, co w Europie Raskin, posiada japoński bogacz, właściciel szeregu ogromnych fabryk i rozległych plantacji — Ma shayosho. Ten azjatycki król trucizny hoduje na swoich plantacjach wszelkie rośliny dostarczające narkotyki, które następnie przetwarza w swoich fabrykach. Około dwóch trzecich domów w Tokio należy do niego, a ponadto jest właścicielem całej Josziwary. Interesy, które prowadzi i ciemne tranzakcje, dają mu niesłychany dochód, że trudno jest wprost o-

kreślić sumy, jakie przechodziły przez jego kasę.

Na terenie Chin największym przedsiębiorcą w zakresie handlu narkotykami jest niejaki Seutin. Seutin w młodości był marynarzem, zwolnionym następnie, gdyż nie mógł pracować wskutek głuchoty, jaką nabył pod czas wypadku przy pracy. Ale marynarz Seutin był sprytnym człowiekiem i wziął się do handlu kokainą, opjum, heroiną, morfiną, haszyszem i innymi środkami, które dają ludziom sen, upragniony niejednokrotnie, sen, który jest ucieczką od rzeczywistości. Z małego handlarza opjum, stał się wkrótce potem potężnym bogaczem.

Dość wspomnieć, że podczas ostatniej wojny chińsko - japońskiej wystawił własnym kosztem armię, złożoną z 20.000 ludzi. Jest uważany w Chinach nie tylko za najbogatszego człowieka, ale również największego patriotę.

Nie wolno zachowywać się jak w sypialni

w przedziale kolejowym pędzącego pociągu

Sąd najwyższy w Warszawie rozpoznawał w tych dniach pikantną sprawę.

W pociągu, idącym z Warszawy do Poznania, przedziały drugiej klasy zionęły pustką. Tylko w jednym przedziale siedziało dwoje pasażerów: Tadeusz P. i Karolina S.

Podczas jazdy między podróżnymi zawarta została znajomość. Przypadli sobie tak do gustu, że w bardzo szybkim czasie doszło do wielce intymnego zbliżenia.

Nagle w drzwiach ukazał się konduktor, który był zaskoczony tem, co ujrzał. Na najbliższej stacji urzędnik kolejowy wezwał policję, która zrobiła swoje, to jest wylegitymowała oboje kochanków i spisała protokół.

Gdy sprawa znalazła się na woku gdzie sądowej, sąd zawyrokował, że oskarżony P. ma zapłacić 200 zł. grzyw-

ny, a Karolina S. 100 zł.

Naskutek odwołania skazanych, sprawa dotarła aż do sądu najwyższego. Pan P. odrzucił oskarżenie, twierdząc, że nie można mu zarzucić obrazy moralności publicznej, ponieważ zamknięty przedział wagonu nie jest miejscem publicznym. Jako przykład że ma on rację, wymienił ten wypadek że czasami podróżni zamykają się w przedziale i w negliżu kładą się spać.

Sąd jednak był innego zdania. Pociąg, będący w ruchu — zawyrokował sąd najwyższy — jest miejscem publicznym i pasażer nie ma prawa zachowywać się tam tak, jak w swej sypialni...

Wyrok więc pierwszej instancji został zatwierdzony i zwolennik miłości „kolejowej” musi zapłacić wysoką grzywnę.

Panie, strzeżcie się męskich guzików!..

Aby przekonać się, czy panna wyjdzie zamąż, wystarczy przetrząsnąć przez ramię pantofel

Najrozsądniejsi nawet ludzie dają się przyłapać na obserwowaniu najróżniejszych przesądów. Cóż się dziwić, każdy chce zachować lub zdobyć szczęście. Istnieje więc cała masa przesądów. Niektóre z nich znane są powszechnie, niektóre jednak są mniej rozpowszechnione. W każdym jednak razie śmiało można powiedzieć, że wszyscy żyjemy pod znakiem przesądów.

Ostatnio stał się modny w Anglii talizman z surowego drzewa. Moda ta przywędrowała do Francji i oto cały Paryż nosi przy sobie „chusteczki szczęścia”. Są to małe batystowe lub jedwabne chusteczki, mające zaszyty w środku kawałek surowego drzewa w ten sposób, aby można było go dotknąć. Ma to służyć do „odpukiwania w niemalowane drzewo”.

Istnieje cała masa rzeczy, których należy unikać, albowiem przynioszą nieszczęście. Piękne panie winny przestrzegać się przyszywania guzika panu, który nie jest im obojętny — w takim wypadku bowiem cała miłość owego dżentelmena zostanie w tym guziku...

Nie jest naprzykład dobrze, jeżeli przy talerzu znajdziemy nalicznicę położoną na krzyż. Tak samo nie wolno być trzynastym lub najmłodszym przy stole.

Wino też może przynieść dobrą lub złą wróżbę. Jeśli robi się przed wami płama z wina na obrusie, należy

coprościej dotknąć ją wskazującym palcem, a następnie dotknąć czoła. Jest niezawodny sposób kuszenia fortun. Jeśli ten zabieg powtórzymy trzykrotnie, — przez cały rok pieniądze będą się nas trzymały. Kto wierzy — niech spróbuje!

Gorzej jest natomiast, jeżeli pan wyleje wino na suknię pięknej pani, oznacza to bowiem, że pani w ciągu roku zostanie szczęśliwą mamusią, a wdzięczna rola papy przypadnie właśnie panu, który zrobił plamę.

Do grupy przesądów matrymonjalnych należy jeszcze dołączyć i kaktus. Ten modny obecnie kwiatek przeszkadza podobno pannom w zamążpójściu.

Do wróżb na temat małżeństwa należy zwyczaj praktykowany przez młode Niemki w dniu wigilijnym. Chcąc dowiedzieć się, czy w ciągu roku staną przed ołtarzem, dziewczęta wychodzą przed dom, obracają się do niego plecami i przetrzucają przez ramię pantofel. O ile pantofel upadnie noskiem w stronę domu, niechaj pan na zrezygnuje w tym roku z zamiarów małżeńskich. Jeśli zaś upadł od wrotności, prognostyk jest pomyślny.

Oczywiście, że cała masa przesądów odnosi się do pieniędzy. Jeśli więc śwędzi nas lewa ręka — oznacza to, że otrzymamy większą sumę pieniędzy. — Strzeżcie się jednak pisać te dłoń, gdyż spłoszycie szczęście. Śwędzenie bowiem prawej dłoni zapowiada, że będziemy musieli wydać większą sumę pieniędzy.

Odbudowa gospodarcza

Kadencja ubiegłego sejm obracała się głównie około spraw polityczno-ustrojowych. Do jej głównego dorobku zaliczyć należy konstytucję, ordynację wyborczą, ustawę o wyborze prezydenta Rzplitej, ustawę o ustroju szkolnym, ustawę samorządową.

Na odcinku gospodarczym znamionowała ten okres raczej pozycja defenzywna, wiążąca się z wielkimi przeobrażeniami, jakie były następstwem postępującego kryzysu.

W nowych ciałach ustawodawczych stosunek ten, według wszelkiego prawdopodobieństwa, zostanie wręcz zmieniony i prace toczyć się będą przedewszystkiem nad odbudową nadszarpiętego przez kilkuletnie przesilenie gospodarstwa narodowego

Według wszelkich socjalnych, finansowych i gospodarczych wskaźników, prześliśmy już punkt szczytowy kryzysu i weszliśmy w okres wolno postępującej poprawy. Przeszliśmy ten punkt po dużym nakładzie wysiłku o gólcie społecznej, zmierzającego do doprowadzenia wszelkiego typu wybujałości (od których roilo się zarówno życie publiczne, jak i prywatne) do poziomu realnego skierowanego na wyrównanie najdrastyczniejszych różnic w układzie naszych stosunków gospodarczych.

Proces ten nie jest jeszcze zakończony i wymaga dalszego naciskania. W każdym razie jesteśmy bliżej końca, a doszliśmy do tego punktu przy nienaruszonej walucie i przy zrównoważonym budżecie.

To wszystko należy zapisać na dobro naszego dorobku pokryzysowego.

Coroczny przyrost ludności ponad 400.000 głów, setki tysięcy bezrobotnych pozbawione możliwości zarobkowania oraz katastrofalne obniżenie standardu życiowego szerokich sfer społeczeństwa — to druga strona tego rachunku, wymagająca stanowczej interwencji organów państwa i społeczeństwa.

I to chyba będzie najistotniejszym obowiązkiem nowego sejm: współdziałać ustawodawczo w zaopatrzeniu Polski w taką ilość warsztatów pracy, która zaspokoiłaby istniejące dzisiaj zapotrzebowanie, a z narastającej ludności zrobiłaby element pożądany i radośnie oczekiwany, a nie balast i

ciężar dla społeczeństwa i aparatury państwowej.

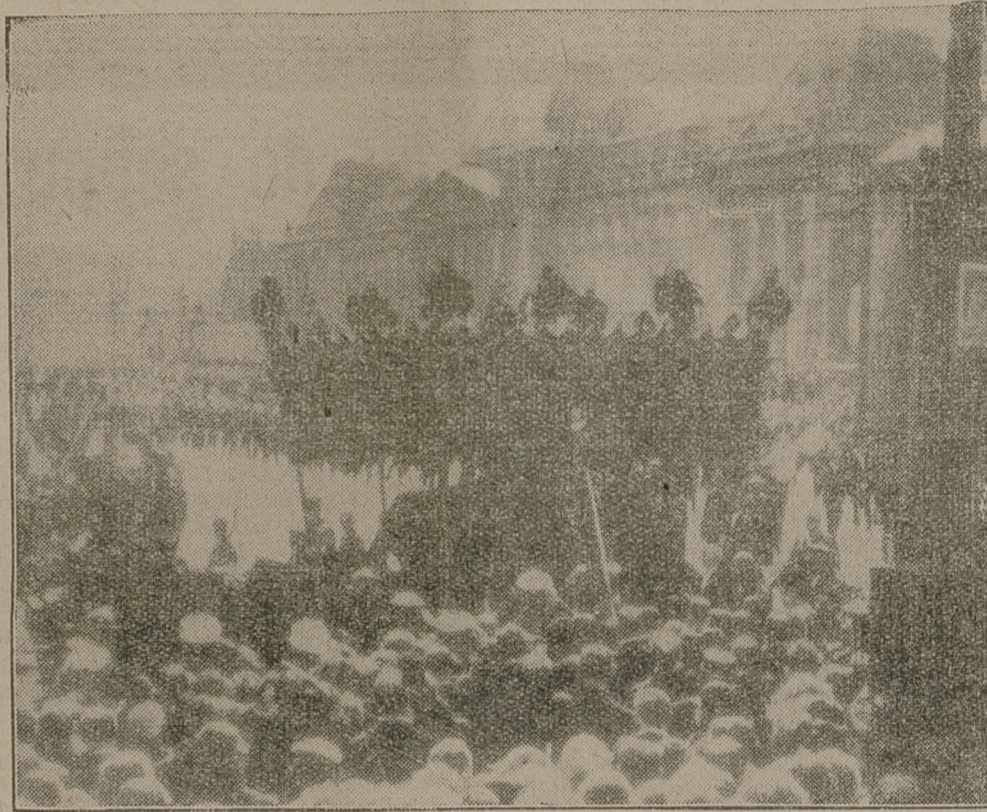
Punkt ciężkości tego wysiłku leży na wsi, w rolnictwie. Rolnik musi więcej zarabiać, a w wysokości jego zarobku zainteresowany jest — dzięki zasadzie współzależności gospodarczej — równie dobrze robotnik przemysłowy, którego produkty rolnik, ten najpoważniejszy i najpewniejszy krajowy konsument, zacznie nareszcie konsumować, jak kupiec, który w tej transakcji pośredniczyć będzie, jak właściciel nieruchomości, któremu robotnik - lokator zdolny będzie za płacić normalnie komorne, — jak finansista, który znajdzie wtedy łatwiej interesujące obiekty dla lokat, — jak wreszcie skarb państwa, który pośrednio czy bezpośrednio z tych wszystkich transakcyj zgarbnie dla siebie

nie odsetki w formie podatków, opłat i t. p.

Zasada zespolenia się w harmonijnym współdziałaniu, ustalona w art. 9 konstytucji, będzie nam bardzo pomocna. Nie będzie zwalczających się programowo klas, nie będzie walki w społeczeństwie i nie będzie opętanej walki ciał ustawodawczych z rządem. Między poszczególnymi organami państwa, działającymi pod zwierzchnictwem Prezydenta Rzeczypospolitej, między poszczególnymi grupami społecznymi w społeczeństwie, jak wreszcie pomiędzy społeczeństwem a organami państwa, istnieć będzie współdziałanie dla wspólnego wydobycia się z trudności gospodarczych i z zasadniczych, t. zw. strukturalnych, braków gospodarstwa narodowego.

Zbigniew Madeyski.

Z UROCZYŚCIOŚCI POGRZEBOWYCH KRÓLOWEJ BELGJI.

Kondukt pogrzebowy w drodze do kościoła w St. Gudula.

Zamek wśród setki lepianek Jak wygląda stolica Abisynji

Amerikanin Gordom Mc Greagh, który pięć lat mieszkał w Abisynji i utrzymywał bliższe stosunki z cesarzem Abisynji, (otrzymał odeń nawet order „Gwiazdy Etyopji“) opisuje w jednym z amerykańskich pism stosunki w Addis - Abebie.

Cesarz Abisynji jest człowiekiem o wielkim osobistym uroku, o żelaznej energii i wystarczającym wykształceniu dla sprawowania swego urzędu. Jego zamek jest otoczony setką lepianek, w których mieszka jego dwór. — Lepianki nie odróżniają się niczem od innych domów, w których mieszkają poddani cesarza.

Jak wszystkie abisyńskie domy, również i mieszkanie cesarza jest urządzone w możliwie prosty sposób. Pokoje są bez sufitów. Cesarz i jego najbliższa rodzina przyjmują posiłki siedząc na ziemi.

Najbardziej interesującym miejscem Addis - Abeby, to targ. Wszystkie towary rozłożone na ziemi, tylko mięso wisi na wielkich hakach.

Na targu panuje niesłychany wrzask. Setki gospodyń w długich szatach, z paskami, na których wiszą liczne klucze, jako znak godności, targują się do nieprzytomności. W cieniistych sieniach domów starzy mężczyźni oddają się spokojnie grze w szachy.

O ile chodzi o urządzenie kulturalne, to Addis - Abeba nie może równać się z innymi stolicami. I tak pomijając pałac negusa i gmachy poselstw — w całej Addis - Abebie znajduje się tylko jedna wanna oraz 500 aut. Wanna należy do pewnego greckiego kupca, auta do abisyńskich księży i do właścicieli taksówek.

Wkrótce po zjawieniu się samochodów w Addis - Abebie jeden z mieszkańców został przejechany na śmierć. Abisyńskie władze nie wiedziały co zrobić z winnym, wreszcie zajrzano do biblii i postanowiono ukarać sprawcę wedle moźeszowego przykazania oko — za oko. Szofera powieszono publicznie na placu stolicy.

KOPIEC MARSZAŁKA PIŁSUDSKIEGO

Konto czekowe P. K. O. Nr. 444.

UŚMIECH ZDOBYWA SYMPATJĘ U LUDZI

gdy odślania białe, zdrowe zęby

Zaniebane zęby szpecą każdą twarz. Ujmujący uśmiech i białe błyszczące zęby zapewnia pasta Colgate. Jej piana przenika pomiędzy zęby i czyści je dokładnie. Colgate to pasta do zębów polecana przez Zw. Lek. Dentystów w Państwie Polskiem.

Wiadomości radiowe

ZAPOMNIANY „ZIELONY BALONIK“.

„Zielony balonik“ w Jamię Michałkowej w Krakowie był swego czasu głównym ośrodkiem ruchu literackiego, malarstwa artystycznego. Tutaj wzięło swój początek szeregi polskiej literatury, tutaj koncentrowało się przed wojną wszystko co było nowe, postepowe, nieraz wręcz rewolucyjne. W dowcipnych piosenkach i wierszach wyśmiewano słabości ówczesnego społeczeństwa, przedewszystkiem zaś tak zwanego towarzystwa krakowskiego. Zapomniane utwory „Zielonego balonika“ przypomnij nam jeden z czynnych członków tej grupy artystycznej znakomity recytator, długoletni dyrektor teatrów krakowskich Teofil Trzebiński dn. 7.9 o godz. 16.15.

DRAMATYCZNY BIEG NA 1000 METRÓW.

W sobotę dnia 7 września o godz. 18 — 18.30 „Teatr Wyobraźni“ transmituje z Poznania na całą Polskę słuchowisko dla dzieci starszych pt. „Bieg na 1000 m.“ — pióra wybitnego autora słuchowisk Tadeusza Markowskiego. Podajemy poniżej treść tej audycji: Tematem słuchowiska są właśnie dwa „biegi na 1000 m.“, których dokonuje ambitny mistrz swojej szkoły Janek i jego skromniejszy kolega Jurek. Jeden bieg „na pomoc“ w trudnych i niebezpiecznych warunkach, drugi bieg sportowy na wygodnej bieżni wśród przyjaznych kolegów. Który bieg trudniejszy, który wymaga większego wysiłku i poświęcenia? Ten temat jest dramatycznym wątkiem akcji. Autor wprowadza go z dziwnej przygody Janka a rozwiązuje na szkolnym boisku w czasie biegu na 1000 m.

POLSKA NA DALEKICH MORZACH.

Nasz nowy statek, chluba polskiej floty handlowej „Piłsudski“, 27 sierpnia wyruszył w pierwszą podróż. Śledzimy uważnie wszystkie etapy jego podróży, słuchamy transmisji z portów do których zawinię i studjujemy na mapach linje, wyznaczoną przez niego na morzach. Gdy więc zagadnienia morskie nabrały w chwili obecnej takiej aktualności i nasza audycja Polskiego Radja dla Polaków z zagranicy w dn. 7 września o godz. 21 poświęcona będzie „Naszemu szlakom morskim“.

POZNAŃSCY SOLIŚCI PRZED MIKROFONEM.

W sobotę dnia 7 września o godz. 15.30 — 16 przed mikrofonem rozgłośni poznańskiej wystąpią z koncertem solistów dwaj znakomici artyści poznańscy: Aleksander Karpaeki — śpiew (baryton) i Franciszek Łukasiewicz — fortepian. Występy tych artystów będą popisem wirtuozji tak śpiewaczej jak i instrumentalnej. Także i program koncertu urozmaicony jest szeregiem mało znanych utworów. Audycja ta transmitowana będzie z Poznania na wszystkie rozgłośnie Polskiego Radja.

Król belgijski, Leopold, za kondukt, tem pogrzebowym zmarłej królowej.

Sensacyjna afera ubezpieczeniowa w Sosnowcu

Czy Grochowina podpalił swój sklep galanteryjny?

W sądzie okręgowym w Sosnowcu rozpoczął się wczoraj sensacyjny proces przeciwko 28-letniemu Mordeej Grochowinie o podpalenie w celu uzyskania premii asekuracyjnej swego sklepu galanteryjnego przy ul. Modrzejowskiej 29 w Sosnowcu.

27 lutego br. przechodnie ul. Modrzejowskiej zauważyli około godz. 22-jej wydobywające się kłęby dymu ze sklepu Grochowiny, mieszczącego się w 3-piętrowej kamienicy. Przed sklepem powstał alarm, równocześnie zaś zawrzało w całym domu, w którym poczuło swąd spalenizny. Wezwano telefonicznie straż ogniową, która przy-

bywszy niezwłocznie wtargnęła do sklepu i ugasiła pożar, chroniąc dom i jego lokatorów przed straszną katastrofą. Zdaniem Grochowiny pożar powstał skutkiem wadliwej konstrukcji przewodów elektrycznych.

Już jednak nazajutrz poczęły krążyć na ten temat różne wersje, podtrzymywane przez biorących udział w gaszeniu ognia w sklepie G. strażaków, mianowicie, że ogień w sklepie był podłożony umyślnie. Sprawą pożaru w sklepie Grochowiny zajęła się prokuratura i wobec nagromadzenia przeciwko Grochowinie wielkiego materiału obciążającego, aresztowano

go i osadzono w więzieniu będziańskim.

Prowadzone przeciwko Grochowinie śledztwo dało już na wstępie rewelacyjne wyniki. W chwili powstania pożaru w sklepie, widziano Grochowinę przy tylnym wejściu do sklepu, szybko zamykającego drzwi na rygle. Strażacy, po rozpoczęciu akcji ratunkowej, spostrzegli ku swemu zdumieniu, iż na środku sklepu ułożone jak gdyby skrawki papieru i szmaty, do paleniska zaś wsunięte były półki z łatwopalnymi materiałami ubraniowymi i galanterją. Oskarżenie przeciwko Grochowinie zamykało zeznanie dozorca domu Grzeguły.

Dozorca Grzeguła, ujrawszy wydobywające się ze sklepu Grochowiny kłęby dymu, przybiegł pod drzwi sklepu z dwoma wiadrami wody, chcąc gasić ogień przed przybyciem straży. Przed drzwiami Grzeguła zastał Grochowinę, który sprzeciwił się jednak temu, tak iż między Grochowiną, a dozorcą doszło do formalnej bójki. — Na całość oskarżenia Grochowiny o umyślnie podpalenie sklepu złożyło się oświadczenie w tej sprawie kupca Stieglitza z ul. Modrzejowskiej 7 w Sosnowcu, przed którym Grochowina się zwierzył na kilka godzin przed pożarem, że będzie miał w nocy „kram” z polieją, oraz fakt, że Grochowina ubezpieczony był od pożaru na kwotę 5 tys. zł. w towarzystwie ubezpieczeń „Piaś”.

Wczorajszy proces wzbudził w mieście wielkie zainteresowanie, zwłaszcza, iż wypadki zagadkowych pożarów w sklepach w Sosnowcu nie są od osobnionych. Wczorajszy dzień rozprawy przeszedł na badaniu świadków. — Dziś ciąg dalszy procesu.

ZŁODZIEJ Z SOSNOWCA OKRADEŁ DROGERJĘ W KATOWICACH.

Onegdaj w nocy włamali się nieznanymi sprawcy do drogerji Jana Kenera, zam. w Katowicach przy ul. Wojewódzkiej 1, skąd skradli większą ilość towaru kosmetycznego, łącznej wartości 2.500 zł.

Tego samego dnia około godziny 6-jej funkcjonariusze straży granicznej przytrzymali w tramwaju, idącym w kierunku Bogucie zawodowych przestępców, a to Kasprzeka Stanisława z Katowic, ul. Wojewódzka 60 i Jana Polikarpa Matusińskiego vel Matuszyńskiego z Sosnowca, ul. Kaliska 27.

Wymienieni przyznali się do okradzenia drogerji. Towar skradziony zajęto, poczem zwrócono poszkodowanemu. Kasprzeka wraz z doniesieniem odstawiono do dyspozycji władz sądowych, natomiast za Matusińskim który w międzyczasie zbiegł — zarządzono pościg.

BUTELKI Z WÓDKI ZDRADZIŁY WŁAMYWACZY W CZELADZI.

Ujęcie sprawców włamania do składu wódek Kokoryka przy Placu 11 Listopada w Czeladzi narobiło dużego poruszenia, zwłaszcza że włamywacze okazali się mieszkańcami Czeladzi: Augustyniak, Warmuzek, Wągiel i Przybycin. Na trop szajki złodziejskiej policja wpadła przypadkowo. Augustyniaka i Warmuzka posadzono o obrabowanie mieszkania p. Jędruskowej, zam. przy ul. Miłowickiej. W czasie przeprowadzonej u nich rewizji natrafiono na ślady skradzionych wódek i kłódek w składzie Kokoryka. Przyparto ich do muru na skutek czego przyznali się do winy. Nie chcieli jednak zdradzić miejsca ukrycia skradzionych przedmiotów. Wodzili policję po polach, aż wreszcie wskazali mieszkanie swej znajomej przy ul. Miłowickiej w Czeladzi. Policja po wkroczeniu zastała najrozmaitsze przedmioty, pochodzące z kradzieży nie tylko u Kokoryka i Jędruskowej ale i kradzieży dokonanych w innych miastach Zagłębia. Łup złodziejski policja zabrała na furmance i zwróciła go częściowo poszkodowanym. Złodziejasków przekazano do dyspozycji władz sądowych.

— Zarząd oddziału stowarzyszenia „Samopomoc Społeczna Kobiet” w Sosnowcu zawiadamia członkinie, że zebranie miesięczne odbędzie się dziś o godz. 19 w lokalu przy ulicy Piłsudskiego 14 m. 7.

— Zakończenie półkolonji w Dąbrowie. W bieżącym sezonie letnim magistrat dąbrowski prowadził półkolonje letnie w dwóch tarnusach. W pierwszym uroczaisze korzystało z półkolonji letniej 302 dzieci w drugim 250 dzieci.

Półkolonje prowadzone były w parku miejskim na kolonji Zielona.

W ub. poniedziałek odbyło się zakończenie półkolonji. Przemówienie do dzieci wygłosił zastępca naczelnika wydziału zdrowia w magistracie dr. Kruszewski.

— Uporządkowanie chodników w Czeladzi. Wczoraj magistrat czeladzki przystąpił do prac, związanych z uporządkowaniem ulic w mieście. Kilku robotników zatrudniono przy znoszeniu murów i nasypów ziemnych z chodników przy ul. Będzińskiej w Czeladzi. Mury te były zbyt wysokie, szpeciły ulicę, a przytem stanowiły przeszkodę w normalnym ruchu. Sprawa uporządkowania chodnika przy ul. Będzińskiej ciągnie się od 1927 r. kiedy to rada miejska podjęła w tym kierunku odpowiednią uchwałę. Obecnie magistrat energicznie przystąpił do uporządkowania chodników. Ziemia będzie wywieziona, a na miejsce starych obdartych murów stanie nowy parkan.

Sto tysięcy złotych wypłaci dziś kasa bratnia Zagłębia Dąbrowskiego

Komisja ministerjalna dla spraw kasy brackiej Zagłębia Dąbrowskiego kończy swe czynności i w najbliższych dniach opuści Zagłębie.

Wczoraj wyjechał już do Warszawy nacelnik Bruner, pozostali zaś członkowie komisji, pod kierownictwem rady ministerjalnego p. Modlińskiego, pracują nadal nad zorganizowaniem biura kasy i uskutecznieniem pierwszych wypłat. Na stanowisko p. o. dyrektora kasy brackiej zaangażowany już został p. Wincenty Lewkowiec, urzędnik zakładu ubezpieczeń z Warszawy.

W dniu wczorajszym kasa bratnia Zagłębia Dąbrowskiego za pośrednictwem poczty wysłała pierwszą część odpraw dla członków 6 kas bratnich, na ogólną sumę 100.000 zł.

Już więc dziś i w piątek pierwsza grupa członków kasy bratniej w liczbie 140 osób otrzyma swe należności.

W związku z komunikatem z 3-go sierpnia inspektorat pracy w Sosno-

wcu wyjaśnia, że nowa kasa bratnia Zagłębia Dąbrowskiego, będzie honorować tylko te należności członków b. kas bratnich, które na podstawie dotychczasowego statutu są niewątpliwie

Wobec powyższego jest bezcelowe zgłaszanie podań w takich sprawach, w których b. kasy bratnie na podstawie swych statutów odmówiły albo nie przyznały członkom świadczeń.

Obecnie bowiem po uregulowaniu sprawy kas bratnich w Zagłębiu, inspektorat pracy w Sosnowcu zawałony jest podaniami robotników, którzy albo już otrzymali odszkodowania lub dawne kasy odmówiły im na podstawie statutu świadczeń.

Obecnie ludzie ci domagają się wypłaty należności od nowej kasy bratniej.

Podania te nie odniosą żadnego skutku, a tylko stwarzają niepotrzebny zamęt w pracach komisji ministerjalnej.

Rozpoczęcie roku szkolnego związku strzeleckiego w powiecie będziańskim

Okres wakacyjny wykorzystany został na prace przygotowawcze w kierunku przeszkolenia i uzupełnienia kadry kierowniczej - instruktorskiej, opracowania zamierzeń i tworzenia podstaw gospodarczych. Obozy, kursy, ćwiczenia terenowe i koncentracje, lustracje, zmiany personalne, przewidziane imprezy dochodowe — wyczerpały zakres prace przygotowawcze, dostosowując związek strzelecki pod każdym względem do rozpoczęcia i realizowania programów w nowym okresie wychowawczym - wyszkoleniowym.

Wyrazem tego był przebieg odprawy w Sosnowcu przedstawicieli wszystkich kompanij, oddziałów, pododdziałów, klubów i drużyn w powiecie będziańskim.

Po nabożeństwie, odprawionem w kościółku kolejowym, komendant kompanij, prezesi, prezeski, komendanci, komendantki oddziałów i drużyn strzeleckich zgromadzili się w sali obrad zawodowego związku pracowników przemysłowych i handlowych w Sosnowcu gdzie zagalął odprawę prezes powiatu prezydent J. Kaczkowski, wezwaniem do uczczenia pamięci Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego. — Następnie prezes J. Kaczkowski wygłosił dłuższe przemówienie o obowiązkach strzelca wobec państwa i społeczeństwa w rezultacie którego zebrani postanowili dążyć wszelkimi staraniami, by pobudzić środowiska w których pracują oddziały strzeleckie do jaknajliczniejszego udziału w wyborach do sejmiku. Skolei przystąpiono do obrad pod przewodnictwem komendanta powiatu Z. Nowary

Rozwój i dorobek związku strzeleckiego w powiecie będziańskim zobrazowały sprawozdania poszczególnych prezesów, prezesek, komendantów i komendantek, w których uwzględniane zostały jedynie najważniejsze przejawy w życiu strzeleckim, jak: stan oddziałów, członków ćwiczących, współdziałających, zgłoszonych do P. W., obroty kasowe, przewidywane wpływy, przeszkody w rozwoju i zamiary na przyszłość.

W czasie sprawozdań wygłosił referat prof. Makowski o kursach przemysłu i rzemiosł artystycznych w Sosnowcu.

Następnie odbył się wspólny obiad poczem w dalszym ciągu przedstawiciele władz powiatowych obszernie omówili zarządzenia organizacyjne i wytyczne na najbliższy okres: prezeska E. Pierzechałowa i komendantka E. Gallotówna — prace w oddziałach i drużynach żeńskich, wiceprezes St. Abratański — gospodarka finansowa i materiałowa, komendant Z. Nowara — ogólnie organizacyjne, wyszkoleniowe i sportowe.

Odnosnie zarządzeń i wytycznych zabierali głos prezesi oddziałów: Zagórze — kierownik szkoły K. Wyczesany i Sosnowiec - Pogoń — J. Piszczek. Odśpiewaniem I-szej Brygady, i odebraniem raportu przez komendanta Z. Nowarę od nowomianowanych oficerów, podoficerów i st. strzelców zakończono całodzienną odprawę.

Wieczorem uczestnicy odprawy mile spędzili kilka godzin w serdecznej atmosferze, urozmaiconych efektowną improwizacją ogniska, śpiewem zespołowym i solowym oraz tańcami.

„JASNOWIDZ” U P. WERONIKI.

Handlarzy domokrażnych, którzy chodzą od mieszkania do mieszkania proponując różnego rodzaju towary i artykuły pierwej lub... ostatniej potrzeby jest w dzisiejszych kryzysowych czasach bardzo dużo. Pomiedzy takimi domokrażcami można nieraz spotkać ludzi naprawdę uniwersalnych.

Są na przykład pomiędzy nimi wróżbiści — jasnowidze na odległość i zbliżka, cała na wzór osławionego dziś w Polsce jasnowidza Szyllera — Szkolnika.

Taki domokrażny „Szyller - Szkolnik” zgłosił się kilka dni temu do mieszkanki Będzina, urodziwej p. Weroniki Jartnowny, proponując jej wróżenie, oraz określenie sylwetki przyszłego jej męża. „Jasnowidz” uzyskawszy zgodę od p. Weroniki począł jej recytować jak z nut.

— Mąż szanownej jasnie dziewiczej panienki będzie brenet, jak kruk o smętnej wejrzeniu, a włosy będzie miał uczesane na przedziałek. Usta uchylone prosto do pocałunku, a w środku dwa złote zęby. Buciki będzie nosił czarne - sznurwane. Postać jego przypomina duchowego woda hindusów Ghandiego. Smakoszem każo niego mleka — jednak przyszły mąż pani nie będzie. Kochać panią będzie bez pamięci i na całe życie.

Po wypowiedzeniu tych słów i otrzymaniu złotego za wróżbę „jasnowidz” kazał p. Weronice zamknąć oczy i liczyć bez zająknięcia do pięćdziesięciu.

Kiedy p. Weronika skończywszy liczyć otworzyła oczy — „jasnowidza” już w mieszkaniu nie było, a wraz z nim ułotnił się w „czarodziejski” sposób zegarek złoty leżący na stole oraz płaszcz damski z przedpokoju mieszkania.

Odszukaniem sprytnego „jasnowidza” zajęła się policja.

PRZYCHODNIA LECZNICZA

chor. wenerycznych i skór. „Pomoc”

Sosnowiec, Sienkiewicza 17 a

Oczyzna: 10 - 11 4 - 7 pp., w święta: 11-1

Wizyta 5 złotych.

Z Zawiercia

MIESZKANIEC CZĘSTOCHOWY WYSKOCZYŁ Z POCIĄGU OSOBOWEGO POD MYSZKOWEM.

Pasażerowie pociągu osobowego, zdającego onegdaj o godz. 14.55 z Zawiercia do Częstochowy, byli świadkami niecodziennego wypadku.

W chwili, gdy pociąg przejeżdżał obok wsi Kręciwik pod Myszkowem, z jednego z przedziałów wyskoczył na tor młody człowiek, który upadając na tor, doznał silnych ogólnych potłuczeń. Po udzieleniu mu pierwszej pomocy, rannego przewieziono na kurację do szpitala ubezpieczalni społecznej w Zawierciu. Ze znalezionych przy nim dokumentów okazało się, że jest to 35-letni Edward Tobezyk, zamieszkały w Rakowie pod Częstochową. Ustaleniem faktycznej przyczyny, która skłoniła Tobezyka do tak ryzykownego kroku zajęła się policja. Jak się dowiadujemy, stan potłuczonego Tobezyka nie jest groźny.

(z) Usiłował popełnić samobójstwo. Onegdaj o godz. 10 min. 45 cicha osada fabryczna Wysoka pod Zawierciem zaalarmowana została wieścią o samobójstwie jednego ze swych młodych mieszkańców, a mianowicie 25-letniego Jana Drozdowskiego, robotnika miejscowej cementowni, który w zamiarze popełnienia samobójstwa strzelił sobie z rewolweru w brzuch. Po udzieleniu rannemu pierwszej pomocy przewieziono go w stanie groźnym do szpitala ubezpieczalni społecznej w Zawierciu. Przyczyna, która skłoniła Drozdowskiego do tego desperackiego czynu jest narazie nieznana, być może, że wyświetli ją szereg głowe dochodzenie policyjne.

WILLIAM RICKETT.

Angielski przemysłowiec William Rickett, który w imieniu „afrykańskiego towarzystwa eksploatacyjnego” podpisał z cesarzem Abisynji umowę koncesyjną na eksploatację ropy naftowej w niektórych surowców w wschodniej części Abisynji.

Mimo kryzysu gospodarczego zawiercie prowadzi duże inwestycje

Na robotach publicznych pracuje 1800 robotników

Mimo szalejącego od szeregu lat kryzysu gospodarczego, zarząd miejski prowadzi na b. dużą skalę roboty publiczne, zatrudniając przy takowych corocznie około 2000 robotników.

Obecnie jedną z najpoważniejszych inwestycji jest budowa odcinka kolejowego Zawiercie — Poręba — Siewierz, która w najbliższej przyszłości połączy Górną Śląsk z terenami rolniczymi województwa kieleckiego co bardzo dodatnio wpłynie na gospodarcze podniesienie się terenów bardziej rolniczych, przylegających do tego przemysłowego Górnego Śląska. Kolej ta budowana jest na podstawie opracowanego przed 2 laty planu wielkich robót inwestycyjnych, których realizacja przewidziana na kilka najbliższych lat. W tworzeniu wspomnianego planu robót inwestycyjnych brał wybitny udział nasz poseł, dyrektor miejscowej szklarni, inż. Zygmunt Sowiński. W tym czasie poseł Z. Sowiński był referentem budżetowym fan duszu pracy i właśnie dzięki jego usilnym staraniom zarządowi miejskiemu udało się uzyskać olbrzymie kredyty na realizację tak wielkiego dzieła, jakim jest wspomniana kolej, przy budowie której od 2 lat pracuje już 1100 robotników.

Niezależnie od tego zarząd miejski rozpoczął w roku ubiegłym budowę wiaduktu pod przejazdem kolejowym obok fabryki TAZ., który połączy ma miasto najkrótszą drogą ze wschodnią i zachodnią częścią powiatu zawierckiego. Zaznaczyć należy, że sprawa wiaduktu walkowana już była i za poprzednich zarządów miejskich, a nawet przed kilku laty b. dużo zabiegano

około tej sprawy inż. Z. Sowiński, który jako prezes ówczesnej rady miejskiej sprawę tę kilkakrotnie podnosił na posiedzeniach rady, a nawet osobiście opracował w tej sprawie cały szereg wniosków, które wysłane zostały do władz, a w roku zaś ubiegłym, jako poseł powiatu zawierckiego wyjednał na ten cel kredyty. Przy budowie wiaduktu przy którym praca prowadzona jest w ilości amerykańskim tempie pracuje obecnie około 300 robotników.

Trzecią poważną inwestycją prowadzoną obecnie przez zarząd miejski jest budowa wodociągów miejskich, które stworzone zostały celem zaopatrzenia ludności miasta w zdrową wodę. Wyłącznym projektodawcą i twórcą wodociągów miejskich jest również inż. Sowiński, który w tym czasie był dyrektorem miejskiego zakładu elektrycznego. Dzięki wodociągom już cały szereg dzielnic zaopatrzonych zostało w zdrową wodę, po którą dotąd mieszkańcy tych ulic chodzić musieli do studzien, oddalonych o 1 kilometr, a czasem i więcej. Sieć wodociągowa z każdym rokiem zostaje znacznie rozszerzana. Stwierdzić trzeba, że w najbliższych latach wodociągi staną się b. poważnym źródłem dochodu zarządu miasta, co nie tylko pozwoli na spłacenie zaciągniętych na ich budowę pożyczek, ale i na przelewanie pewnych sum na ogólne potrzeby miasta.

Pozatem w mieście prowadzonych jest obecnie szereg drobniejszych inwestycji, które również dają zatrudnienie około 500 robotnikom. Większość tych inwestycji prowadzonych jest z bezzwrotnych dotacji funduszu pracy.

Kłopot z małpami

Małpy londyńskiego ogrodu zoologicznego są namiętnymi palaczkami. Dozorcy ogrodu prowadzą zaciętą walkę z tym szkodliwym dla małp nabożem, lecz niewiele mogą wskórać. Papierosów i cygar dostarcza małpom publiczność, dla której małpa paląca papierosa jest niecodziennym widokiem.

Brak tytoniu odczuwają małpy boleśnie i gotowe są gwałtem go zdobyć. Tęgo rodzaju wypadek zdarzył się właśnie w tych dniach. Pewien orangutan wyrwał jednemu z odwiedzających ogrody, który się zbliżył do jego klatki, fajkę z ust i zaczął dalej z niej łapać wie ciągnąć.

Palenia papierosów nauczył małpy jeden z szympansov, który poprzednio należał do londyńskiego cyrku, gdzie paleniem papierosów, na arenie zabawiał publiczność.

Poważanie u ludzi, zaufanie, dobrobyt i spokojną przyszłość zdobywając składając swe oszczędności w **KOMUNALNEJ KASIE OSZCZĘDNOŚCI** pow. Zawierciańskiego w Zawierciu.

SPRAWIEDLIWOŚĆ ZWYCIEŻA!

14. | POWIEŚĆ.

Dzień minął bez żadnego ważniejszego wypadku. Joanna w myślach po grążona, odbywała codzienne swoje zajęcia nie mówiąc nic do nikogo. Wieczorem, skoro nadeszła chwila wyjścia robotników z warsztatów, nie którzy z nich, wiedząc co zaszło usiłowali pocieszyć wdowę po swym towarzyszu.

— Bezpoczernie mówić o tem — przerwała im pani Fortier — udając obojętność. — Co się stało, to się już nie zmieni! Nie obawiajcie się, że głodu nie umrę.

Widocznie unikała wszelkich wyjaśnień. Garaud przechodząc, uściśnął jej rękę w mileżeniu. Zaduma jego zdała się być jeszcze głębszą, niż rano. Zamyślenie to Joanna wzięła za smutek.

— Kocha mnie — pomyślała — i cierpi — biedny chłopiec!

Wdowa po Piotrze Fortier żalowała Jakóba, żadne jednak uczucie nie wiodło jej ku niemu. Serce jej ze śmiercią Piotra zamarło! Kobieta nie istniała w niej więcej; miłość ma czerzyńska oświadczyła całą jej istotą;

pragnęła przyszłości jedynie dla swych ukochanych dzieci.

Od dwudziestu czterech godzin straszna w jej duszy toczyła się walka pomiędzy gorącym pragnieniem ocalenia ich przed nędzą, a silną wolą zachowania przysięgi danej umierającemu mężowi. Chwilami gotową była za pomnieć zmarłego, myśląc jedynie o drogiej istocie, jakie jej pozostawił, to znów potem, wspomnienie Piotra brało górę. Ta bezustanna walka wyczerpywała Joannę.

Jakób Garaud zamieszkiwał zdala od fabryki. Zajmował mały pokój w jednym z domów w Alferville około drogi do Creteuil wiodącej. Potrzebował dwadzieścia pięć minut czasu, aby tam przybyć. Jadał u kupca win, u którego zbierali się co wieczór i inni jego koledzy na odpoczynek.

Tęgo wieczora nie ukazał się w swojej restauracji. Wyszedszy z warsztatów przechadzał się po nad brzegiem Marny, szukając samotności; krok jego był nierówny, chwiejny; zatrzymywał się od czasu do czasu patrząc nieruchomo przed siebie.

ze zmarszczonym czołem i brwiami, i stał tak przez kilka minut, po czym znowu rozpoczynał swoją przechadzkę nad rzeką.

Gdy wchodził do swego mieszkania, północ uderzyła. Nie pomyślał o żadnym pokarmie, rzucił się na łóżko, lecz oka zamknąć nie mógł. Nazajutrz gdy przyszedł do fabryki paląca go silna gorączka. — Twarz miał przezroczyście błądą, rysy zmienione, a w oczach plonął mu ogień ponury. Chwiejny i drżący zatrzymał się przede drzwiami mieszkania odzwiernej.

Młoda kobieta wyszła ku niemu. — Co panu jest, panie Garaud? — spytała, uderzona nagłą zmianą jego rysów twarzy.

— Nie... nie... pani Fortier — wyszepnął. — Chciałem coś pani powiedzieć... wszak lepiej odłożyć to na później... do wieczora... Idę do warsztatów. — To mówiąc odszedł.

— Jak on dziwnie wygląda! — pomyślała wdowa. — Co chce mi powiedzieć? Do prawdy, obawiam się czy nie dostał obłąkania.

XI.

Nadzorca podczas odbywania swej służby starał się pokryć przed oczyma obecnymi siłą woli, ogarniającą go trwogę. Zarówno jak dnia poprzedniego o dziewiątej godzinie udał się do gabinetu pana Laboue, rozbierając z nim szczegóły nowego wynalazku. O jedenastej wyszedł na śniadania, lecz przechodząc koło Joanny nie zatrzy-

Z Olkusza

KS. SOKOŁOWSKI POUÇA, DLACZEGO WŁOŚCIANIE POWINNI GŁOSOWAĆ.

W Przegini i Suloszowej (pow. olkuskiego) odbyły się liczne zebrania informacyjne przedwyborcze rad gromadzkich. Ks. Wiktor Sokołowski, proboszcz przeginiński, w obszernym przemówieniu omówił sytuację gospodarczą rządu i jego wysiłki w kierunku utrwalenia mocarstwa Polski. Ks. prelegent podkreślił, że dzięki obecnemu silnemu rządowi, Polska stała się mocarstwem z potężną armią, poważaniem zagranicą i respektow. przez nią. Lud wiejski powinien dopomóc państwu i rządowi, aby ta wysniona przez wieszczów Polska stała się coraz pożywniejszą, gdyż tylko wtenczas każdemu będzie lepiej. Mówca zapoznał słuchaczy z treścią przemówień na sejsji sołtyśców w Suloszowej; pp. wojewody d-ra Dziadosza i starosty Głiszczyńskiego. Ks. Sokołowski zakończył słowami: „Choć Marszałek Piłsudski nie żyje, żyje jednak Jego wola, a według tej woli powinien iść cały naród. Konstytucja powstała z Jego woli, głosowanie do sejm i senatu wynika z nowej konstytucji, a zatem chłop polski powinien głosować na kandydatów posełskich, jakich wybrano, tembardziej, że są to kandydaci uczciwi i obrońcy chłop i robotnika”.

Mówcę obdarzono rzesistemi oklaskami.

(ol) Zmiany w inspektoracie szkolnym. P. o. inspektora szkolnego okr. Miechów — Olkusz, p. Franciszek Niżyński, przeszedł na takie samo stanowisko do Wielunia. Na jego miejsce zamianowany został inspektor z Radomia, p. Tadeusz Chlewski.

(ol) Pożar w Łanach Średnich. Onegdaj spalił się dom Marcjanny Halda w Łanach Średnich.

(ol) Okradzenie rzeźnika w Żarowem. Do warsztatu masarskiego, a następnie do mieszkania Szymona Binkiewicza w Żarowem, doszali się nieznani złodzieje, którzy skradli, oprócz większej ilości wyrobów wędliniarskich, obrączkę 2 pary kołczyków i 5 rubli złota ros. — ogólnej wartości przeszło 700 zł.

(ol) „Torebkarz” na widowni. Onegdaj wieczorem na jednym z podwórz w Gikuszcu, nieznany sprawca wyrwał z rąk torebkę p. Zelazowskiej, właścicielce księgarni w Olkuszu. W torebce pieniędzy nie było. Należy zaznaczyć, że w swoim czasie postrachem pań był jakiś „torebkarz”, który napadał wieczorami na ulicy na samotnie idące kobiety i wyrwał torebki. Jakiś czas był spokojny, a obecnie — jak widzimy — „torebkarz” jest znowu na widowni. Policja nie ujęła go dotychczas.

mał się przed jej mieszkaniem. Pani Fortier zauważyła tylko, iż coraz bardziej ponurym się stawał.

Popołudniu poszedł do inżyniera. Ten zajęty był pisaniem.

— Jakóbie! — rzekł zwracając się ku niemu — możesz zacząć rysunki do odlewania; ja muszę kończyć list bardzo pilny.

Garaud zasiadł do pracy. Ręka mu drżała. Wzrok nie posiadał zwykłej jasności. Musiał zatrzymać się, aby dozwolić uspokojeniu ręki i spojrzeniu.

Kasjer Ricoux wszedł do gabinetu.

— Powracam z banku — rzekł. — A więc... — zapytał inżynier — zinkasowałeś?

— Tak panie... przynoszę przewyżkę.

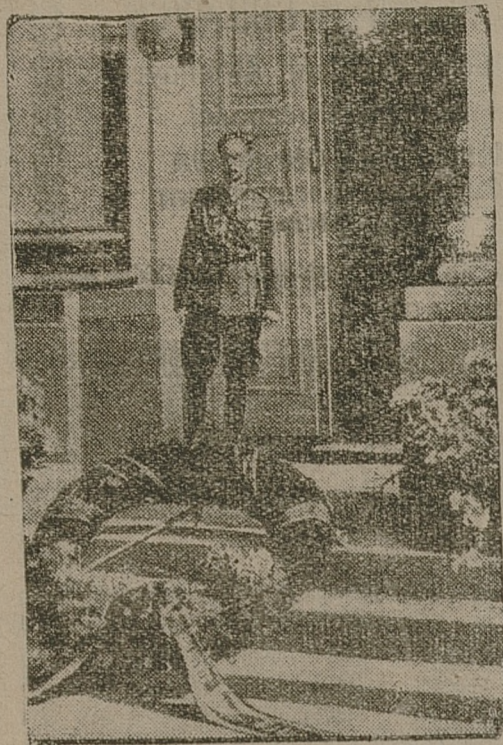
— Przyjdź później... proszę... nie chciałbym, ażeby mi przeskadzano. — Dobrze panie. — Tu kasjer wyszedł.

Jakób obecny tej rozmowie zdrzął usłyszawszy wyrazy: „przynoszę panu przewyżkę”. Potem schylił się na nowo nad pracą, palec mu jednak więcej jeszcze drżały, niż wprzódy, powieki nerwowo drgały. Kwadrans upłynął. Ktoś zapukał do drzwi.

— Proszę wejść! — zawołał niecierpliwie inżynier. — Joanna ukazała się w progu.

— Przynoszę telegram — wyrzekła, podając panu Labroue błękitną kopertę.

W 20-LETNIA ROCZNICĘ POWSTANIA WARSZAWSKIEGO BATALJONU LEGJONISTÓW.

U wejścia do Belwederu złożony został wieniec ku uczczeniu 20-letniej rocznicy powstania warszawskiego bataljonu legjonistów, którego założycielem był Marszałek Piłsudski.

Przyrost naturalny ludności w poszczególnych krajach

Główny urząd statystyczny opracował dane, dotyczące przyrostu naturalnego ludności w poszczególnych krajach w roku ubiegłym. Jak wynika z tego zestawienia, największy przyrost naturalny zanotowano w Bułgarii, mianowicie 16 na 1000 mieszkańców. W Holandji przyrost naturalny wynosił 12,3 na 1000 mieszkańców, w Polsce 12,1, w Kanadzie 11, w Hiszpanii 10,3, w Rumunii 11,7, na Litwie 10,2, we Włoszech 10,1, w Niemczech i Australii po 7,1, na Węgrzech 7, w Irlandii 6,2, w Szkocji 5,1, w Czechosłowacji 5,4, w Anglii 3, oraz we Francji 1.

Rozkład jazdy pociągów osobowych

WAŻNY OD 2 WRZESNIA 1935 ROKU. ODCHODZA Z SOSNOWCA:

- do Warszawy: 7.01 Mt., 8.13 p., 12.58, 18.38 p., 23.49.
- „ Kozłówek: 16.50.
- „ Częstochowy: 5.49, 6.51, 10.55, 14.56 (od 5.X. kursować będzie tylko w dni robocze) 16.50, 20.28.
- „ Zabkowie: 7.39, 14.15, 18.05, 21.25.
- „ Strzemieszyc Płn.: 0.56 Mt+*, 1.07 od 9VI†, 1.21, 8.43 r., 9.39, 12.00 r., 15.34 r., 19.43.
- „ Tunelu: 6.32, 13.23, 22.45; do Deblina 15.39.
- „ Krakowa przez Kazimierz Maczki 7.54 r.
- „ Krakowa przez Strzemieszyc Płn.: 0.56 Mt. —†*
- „ Kazimierza: 15.00.
- „ Strzemieszyc przez Kazimierz: 10.05
- „ Maczek przez Kazimierz: 9.00, 17.35 23.05.
- „ Katowice: 1.00, 4.20, od 9VI†, 5.03 r., 5.45, 6.20, 7.00 r., 7.19 r., 7.50, 8.23, 3.56, 11.44, 12.08 p., 12.46, 13.30, 14.37, 15.28 r., 16.07, 16.39, 17.25, 18.28, 19.25 Mt., 19.27, 20.36 r., 21.38, 21.55 p., 22.59.

PRZYCHODZA DO SOSNOWCA:

- z Warszawy: 12.07 p., 16.33, 21.53 p., 5.39, 7.48.
- z Częstochowy: 7.48, 9.47, 14.32, 17.22, 19.29, 19.24 Mt., 22.52.
- z Zabkowie: 6.54, 12.37, 20.31, 21.33.
- ze Strzemieszyc Płn.: 4.18 od 9VI† 5.01 r., 6.12, 7.17 r., 13.25, 15.23 r., 22.12 r.
- z Tunelu: 8.25, 16.05, 18.26; z Deblina: 0.54 11.42.
- z Krakowa przez Strzemieszyc Płn. Dąbrowe: 22.12.
- z Kazimierza: 17.00.
- z Maczek przez Kazimierz: 12.30, 19.32.
- z Strzemieszyc przez Kazimierz: 7.30, 21.18
- z Katowice: 0.55 Mt+*, 1.04 od 9V* 1.20, 5.47, 6.30, 6.47 r., 7.00 Mt., 7.37, 8.12 r., 8.40 r., 9.34, 10.52, 11.55 r., 12.54, 13.20, 14.10 r., 14.25 (od 5X kursować będzie tylko w dni robocze) 15.31 r., 15.57, 16.47, 15.31 r., 15.57, 16.47, 18.03, 18.37 p., 19.38, 18.03, 18.37 p., 19.38, 20.25, 21.23 r., 22.43, 23.43.

UWAGA. Mt. — pociąg motorowy.
† — kursuje w dni świąteczne.
+* — kurs w dni poświęcone r. — kursuje w dni robocze.
p. — pociąg pośpieszny.

Kapryśny przestępca i lekkomyślny dyrektor więzienia

Uczty w więzieniu „bandyty pierwszej klasy” — Coroiu

Bezwątpienia bandyta Coroiu jest osobistością bardzo popularną w Rumunii. Jego liczne przestępstwa uczyniły go sławnym, a jego nieuchwytność zrobiła z niego postać niemal legendarną. Wreszcie urządzono na niego specjalną obławę. Coroiu bowiem, wytworny bandyta, którego nadano przydomek „bandyty pierwszej klasy”, zaczął zbyt zuchwale grasować w północnej Mołdawii, gdzie dał się we znaki szeregiem kradzieży. Wreszcie jednak udało się go schwycić i osadzono go w więzieniu. Ponieważ należały mu się względy z tej racji, że był bądźco bądź najsławniejszą bandytą i miał na sumieniu największą ilość sprawek, przeto osadzono go w oddzielnej celi.

CZARUJĄCY OPRYSZK.

Kiedy już schwytano ptaszka, rozpoczęto śledztwo. Coroiu z wdziękiem i swobodą opowiadał na zadawane mu pytania i uśmiechając się ujmująco, chętnie wliczył wszystkie swoje przestępstwa. Pogodnie opowiadał o morderstwach, a od opowiadań jego badającym go władzom prosto włosy stawały ze strachu na głowie.

Trzeba wypadku, że dyrektorem owego więzienia w Botosani był przejął p. Ursache, b. adwokat. Na tymże dyrektorze opowiadania Coroiu oraz postać samego bandyty, niezobawo na pewnego romantyzmu, wywarły silne wrażenie. Zresztą była to może stara nawyczka adwokacka do przychylnego odnoszenia się do przestępców, których przedtem brocił. Dość na tem, że dyrektor Ursache zaczął spoglądać na swojego niesforne pu-

pila o krwawej przeszłości przychylnie i z rozrzewnieniem.

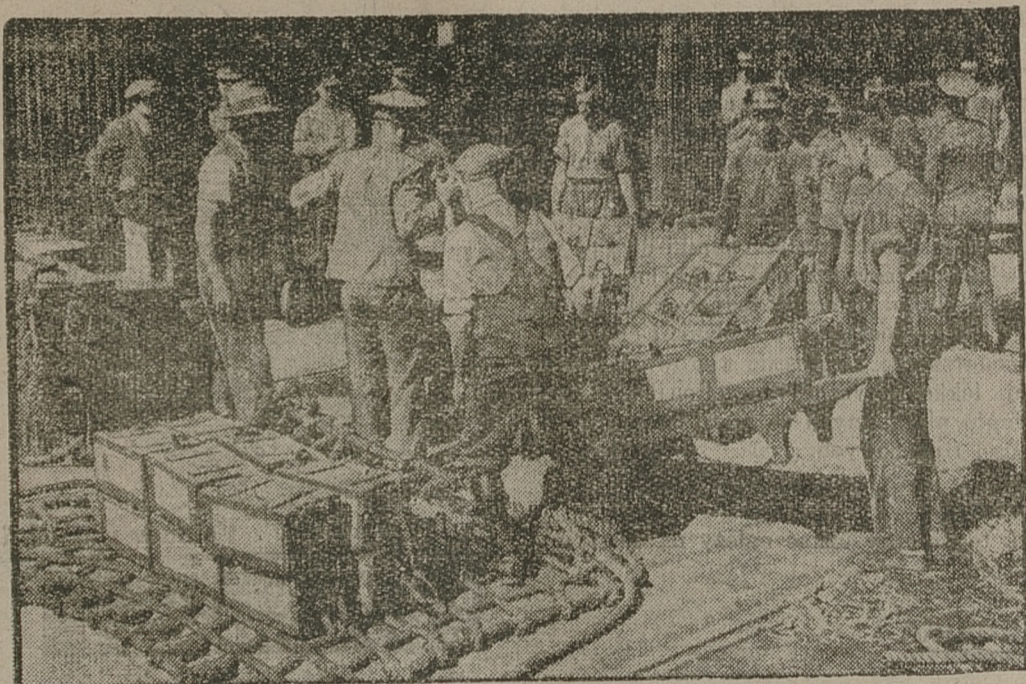
Przedewszystkiem więc, kiedy Coroiu poskarżył mu się kiedyś, że samotną celą, w której go zamknęto, jest chłodna i ponura i że czuje się on w niej źle oraz, że niewątpliwie zaszkodzi mu to na zdrowiu, p. Ursache wzruszył się tem niemal do łez i przyrzekł mu osłodzić jego doległość. I, w istocie, w ciągu najbliższego czasu bandyta pierwszej klasy Coroiu opuścił swoją dotychczasową żelazną klatkę i zainstalowany został w dużym, widnym pokoju, pełnym światła i powietrza, umeblowanym zupełnie wytwornie i przylegającym do apartamentów dyrektorskich.

WYMAGANIA WZRASTAJĄ.

Coroiu nie narzekał już na swój obecny apartament. Owszem, był dość zadowolony i czuł się zupełnie dobrze, toteż odnosił się do dyrektora Ursache z przyjazną laskawością. I kiedy uprzejmie, lecz chłodno, podziękował mu za zmianę jego dotychczasowego locum, dyrektor był wyraźnie wzruszony przyjaźnieliskością słynnego bandyty pierwszej klasy. Ale wkrótce okazało się, że dyrektor będzie miał jeszcze nieraz okazję wyświadczenia Coroiu przysługi i pozyskania w ten sposób jego względów. Już w parę dni po owych przenosinach Coroiu oświadczył laskawie dyrektorowi:

— Mój drogi przyjacielu, muszę ci oświadczyć, że jestem wątłego zdrowia i od czasu do czasu zażywam różne środki lekarskie. Sam rozumiesz, że kajdany na rękach przeszkadzają mi w tem.

AMUNICJA DLA MALTY.

W związku z konfliktem między Włochami i Abisynją, Anglicy wzmacniają swe pozyce na morzu Śródziemnym. Na zdjęciu — ładowanie amunicji na statek, odchodzący do Malty.

ABSTYNENCI

Panowie Jan Bielas i Kazimierz Królikowski siedzieli przy barowym stoliku mocno zasmuceni.

— Psie życie — mówił pan Bielas. — Wszystko idzie do cholery. A dlaczego? Bo wódkę ludzie chłają!

— Dobrze mówisz, Janek. Zalewają się ludzie tem spirytusem. Nie kapują, chorąby, że wódka, to trucizna Tak, brachu! Rozumu w narodzie niema.

Pan Bielas westchnął ciężko.

— Ot, nie przymierzając my. Wyszliśmy na miasto — dokąd iść? Niema, gdzie jak nie do barego.

— Wiadoma rzecz. A u barego to człowiek jest w obowiązku coś wypić.

— No panowie. Wiesz, Kaziu, jak se tak o tem pijaństwie pomyślę, to mi się żyć odcieciwa!

— Nie trap się, Janek, poco ci to. Robak cię gryzie, znakiem tego trza go łać. Wypijem po jednym!

Przyjaciele wychyliłi po wódce. Pan Królikowski zagryzł popatrzył z nienawiścią na opróżniony kieliszek i rzekł:

— O! To nasz wróg, wódka przeklęta. Po cholere toto ludziska trafia! Bo sprawoz-

dania sobie nie zdają, że ten troneż ich gubi. Wchodzi sobie czelek do knajpy, forse ma w kieszeni, no i co? Urzyna się, choro, jak ta swinia, gotówkę traci i wychodzi na ulicę mortuus! Później następuje drakę skutecznią i postronkowy do cyrkulu go bierze. Na djabla toto ludzium potrzebne? Gubi się naród, sam się gubi! — rzekł pan Królikowski ze łzami w oczach.

— Nie płacz, Kaziu, nad tem życiem, nie warto.

Albo to życie? Kaziu! Słowo honoru najświętsze ci daję, że to lipa, a nie życie. Przecie przedziej czy później z tej moulpolki choroba czeka bierze. Albo na wótróbkę mu się rzuca, albo i na rozum. Jak się tak o tem wszystkiem pomyśli... ale to tam! Wypilem na zgrzyzotę. Twoje zdrowie, Kaziu!

— Najlepszego!

Późnym wieczorem przechodzący ulicą posterunkowy znalazł obu abstynentów, chrapiących w rynsztoku i przetransportował ich do komisariatu.

Sąd starościński wymierzył obu wawnom pięciolotowe grzywny za pijaństwo.

Dyrektor Ursache ze zrozumieniem pośpiesznie przytaknął:

— Ach, oczywiście. To drobiazg. To się natychmiast da zrobić.

I polecił uwolnić Coroiu z kajdan. Przez parę następnych dni Coroiu zdawał się być już zupełnie zadowolonym. Okazało się jednak, że nie wszystko było tak, jakby sobie tego życzył. Któregoś dnia polecił zawezwać do siebie dyrektora i oświadczył mu żmurnym głosem:

— Drogi mój, nie wiem czy zauważyłeś, że jestem nieco osłabiony. Rozumiesz, delikatne zdrowie. Wobec tego męczy mnie wykonywanie nawet najmniejszych ruchów. Czy wobec tego nie byłoby możliwe, ałym mógłbym otrzymać jakiegoś chłopca do posług?

Dyrektor Ursache nie wahał się przez sekundę spełnić prośbę sławnego bandyty i przydzielił Coroiu na jego cyganiaka imieniem Mutzila, którego obarczył misją obsługiwania bandyty i spełniania wszystkich jego poleceń.

Mimo jednak tych wszystkich udogodnień, Coroiu nie czuł się jeszcze zupełnie dobrze. Wspomnienie dawnych dni, wspomnienie uczty, w jakich uczestniczył w okresie swej sławnej wolności, nie dawały mu spokoju. Wobec tego zwierzył się ze swoich kulinarnych tęsknot dyrektorowi Ursache.

Dyrektor odniósł się do tego przychylnie, z całą wyrozumiałością, a nazajutrz zaangażowano specjalną kucharkę, która miała przygotowywać potrawy dla bandyty pierwszej klasy. Oczywiście, że Coroiu był człowiekiem dobrze wychowanym i wiedział, jak należy się rewanżować. Co wieczór więc zapraszał dyrektora Ursache na wspaniałe kolacje, podczas których gawędząc mile, spożywali świetnie przyrządzone pulardy i spijali najlepsze wina, jakie tylko można było dostać w pobliskim mieście.

Dyrektor Ursache był formalnie ożeniony i zahipnotyzowany przez Coroiu, niezmierzonym królik przez boadusieli. Nie było życzenia, któregoby nie spełnił. Kiedy pewnego dnia Coroiu zwierzył mu się ponownie, że dokończył mu bardzo samotność, p. Ursache skwapliwie zajął się całą sprawą i zainstalował w swoich własnych apartamentach przyjacielkę bandyty, piękną Adele Dodoi.

Od tego czasu rozpoczął się rozkoszny okres nieprzerwanych uczty, party pokiera i orgij bachicznych, które odbywały się w locum Coroiu. Wreszcie pewnego dnia bandyta oświadczył dyrektorowi, że mimo tych sprzyjających warunków, jednakże niedobrze czuje się, gdyż bądźco bądź jest uwięziony. Wobec tego, czy nie byłoby wskazane, aby mógł skorzystać chociażby z parodniowej wycieczki.

URLOP.

Trzeba przyznać, że Coroiu, któremu p. Ursache udzielił urlopu, okazał się gentlemanem w całym tego słowa znaczeniu, gdyż nie usiłował uciekać i powrócił do więzienia na termin.

Powrócił jednak, o zgrozo, nie do swojego rozkosznego apartamentu, ale do dawnej, okratowanej celi, a w pobliskim jego sąsiedztwie siedział i p. dyrektor Ursache. Obydwaj mile wspominali minione dni. Fakt, że znaleźli się obydwoj w tych celkach, wywołany był nieostrożnością Coroiu, który wiedziony uczuciem wdzięczności dla dyrektora, pragnął oddać mu przysługę. Kiedy więc podczas jego pobytu na wolności, zwróciła się do niego jakaś amerykańska ekspedycja filmowa, która chciała sfilmować sławnego bandytę, Coroiu z pogodnym uśmiechem stanął przed obiektywem, nie omieszkując wypowiedzieć przytem paru słów na cześć swego dyrektora, z którego jest niezmiernie zadowolony. I te wyrazy szczerzej wdzięczności sprawiły, że dyrektor Ursache do stał natychmiast dymisję, a co gorsza, zamieszkał w jednej z celok więzienia w Botosani.

NOWA PARA MAŁŻENSKA W ANGIELSKIM DOMU PANUJĄCYM.

Księżna Gloucesteru i jego małżonka lady Alice Montagu - Douglas - Scott bawią obecnie w gościnie u królewskiej pary angielskiej na zamku Balmoral w Szkocji.

SPORT I WYCHOWANIE FIZYCZNE

P. Z. L. A. zamierza ukarać 12 czołowych lekkoatletów

Zarząd polskiego zw. lekkoatletycznego wszczął dochodzenie w sprawie niestawienia się całego szeregu zawodników na zawody międzynarodowe 28-29 ub. m. przy udziale lekkoatletów amerykańskich.

W wyniku pierwszych dochodzeń postanowiono: a) zażądać od okręgów wyjaśnień jak spełniły prośbę PZL. A. o odwołanie zaproszenia zawodników, b) zażądać od klubów wyjaśnień dlaczego, mimo zawiadomienia, nie przybyli na zaw. ich zawodnicy, a szczególnie członkowie grupy olimpijskiej, c) zawiesić aż do wyjaśnienia sprawy ich nieobecności następujących zawodników: Haspel, Twardowski, Kluk, Hofman, Szezerbicki, Duplicki, Gierutko, Brachocki, Sikorski, Kozłowski oraz członkowie grupy olimpijskiej: Heljasz i Biniakowski, d) uznać zawodników Moronczyka i Trojanowskiego II za usprawiedliwionych, e) prosić kluby o ściślejsze sformułowanie usprawiedliwienia odnośnie zawodników: Radwańskiego, Tesiorowkie-

go, Turczyka i Więckowskiego, f) polecić zarządowi okręgu poznańskiego przeprowadzenie dochodzenia w sprawie niezgodnego z przepisami amatorskimi pisma z rządu Warty do PZL. A. g) przesłać do komisji dyscyplinarnej PZL. A. sprawę niezgodnej z przepisami amatorskimi korespondencji białostockiego OZL. A. w sprawie zawodów międzynarodowych, h) w sprawie wypadków związanych z trudnościami odnośnie startu Kucharskiego na tych zawodach, postanowiono zawoźnika tego nie zawieszać, lecz przesłać sprawę do zbadania komisji dyscyplinarnej PZL. A. dla stwierdzenia czy Kucharski działał samodzielnie, czy też pod wpływem władz swego klubu. Zalecono jednocześnie wybać sprawę pogłosek o rzekomej chorobie Kucharskiego i zawiesić kierownictwo sekcji lekkoatletycznej Jagiellonii za stawianie niezgodnych ze statutem amatora żądań finansowych.

STADJON (CHORZÓW) NA CZELE LEKKIEJ ATLETYKI KOBIECIEJ.

Po pięcioboju, który rozegrano w Łodzi, tabela lekkoatletyczna kobiecych mistrzostw Polski przedstawia się następująco: Stadjon 128 pkt., AZS. Poznań - 99, Łódzki KS. - 55, Sokół (Poznań) - 41, Warszawa - 32, Makkabi Kraków - 24, Warszawianka - 40, Grażyna - 39, AZS. Strzelecki KS. Sosnowiec - 22, Wima - 12, Pogoń katowicka - 10, Hasmona i Sokół Grudziądz - po 8, Sokół Bydgoszcz - 7, Sokół Chorzów - 6, Sokół Pabjanice, Skra, Czeladź KS. - po 5, Warta, Zw. Strzel. Lwów - po 4, Legja, IKP., Cracovia - po 3, TFSJ. Tomaszów, Sokół Kraków - po 2 pkt.

Po 4 latach walk prowadzi Stadjon - 617 pkt.

W roku bieżącym odbędzie się jeszcze trójboj o mistrzostwo Polski.

ZMIANY W KLASYFIKACJI WYŚCIGU WARSZAWA - BERLIN.

Komisja sędziowska wyścigu kołarackiego Warszawa - Berlin dokonała drobnej zmiany w klasyfikacji 6-go etapu. Mianowicie Napierala przesunięty został z 7-go na 6-te miejsce, poprawiając swój własny wynik, oraz wynik drużyny polskiej.

W klasyfikacji łącznej wszystkich 6-tych etapów polacy mają czas gorszy od drużyny niemieckiej o 37:38.9 sek. Biorąc pod uwagę, że w roku ubiegłym polacy przegrali potężną różnicą prawie 5 godzin, wy-

nik tegoroczny uznać należy na olbrzymi postęp.

KRONIKA

× **Rekordy Walasiewiczówny w niebezpieczeństwie.** W Toronto ustanowiła młoda sportsmenka Helen Stephens w niedzielę rekord światowy na 220 jardów w 23.9 sekundach, a w poniedziałek poprawiła go na 23.2 sekundy. Stary rekord należał do Walasiewiczówny i wynosił 24.4 sek.

Fenomenalna ta dziewczyna pokonała także rekord światowy Walasiewiczówny na 100 jardów, wynoszący 10.8 sekund, uzyskując czas 10.4 sekund.

× **Niedzielne mecze ligowe.** W nadchodzącą niedzielę odbędą się w kraju następujące spotkania piłkarskie o mistrzostwo ligi państwowej:

W Warszawie: Legja - Warszawianka, w Łodzi: Ł. K. S. - Garbarnia, w Poznaniu: Warta - Śląsk, w Hajdukach: Ruch - Polonia, w Krakowie: Cracovia - Wisła.

Bez łosy niema radości
Bez OLLA niema pewności!

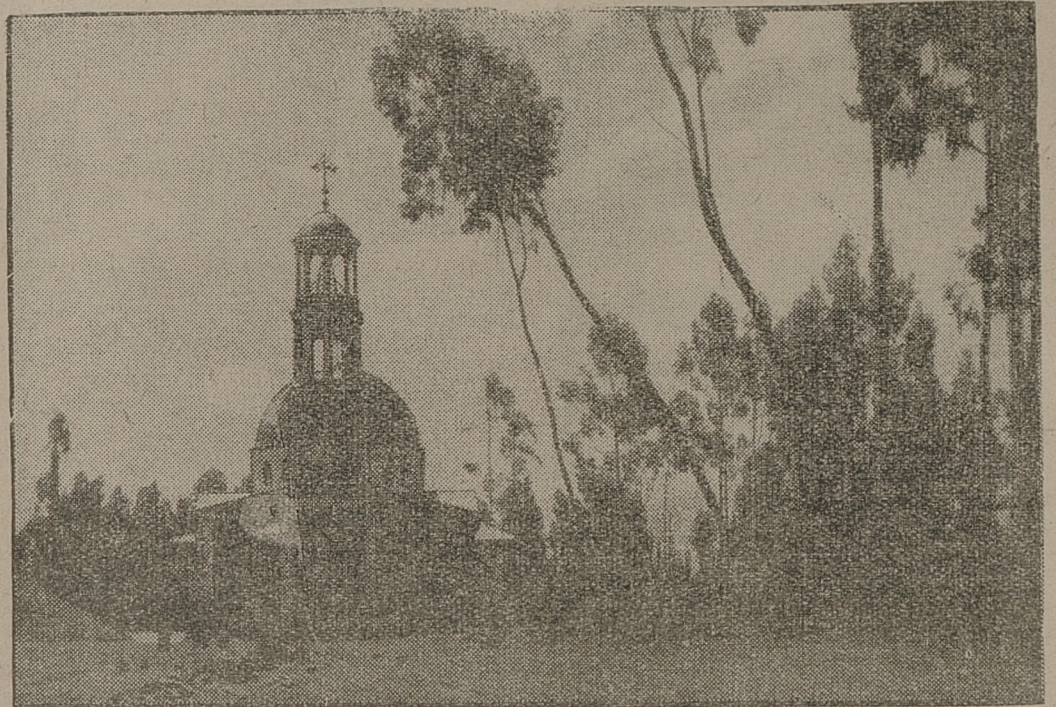
OLLA
"Gum..?"

UDZIELAMY BEZPŁATNIE PORAD FACHOWYCH

w zakresie racjonalnego oświetlenia, reklam świetlnych i wszelkiego rodzaju zastosowań elektryczności.

Elektrownia Okręgowa w Zagłębiu Dąbrowskiem Sp. Akc.

KOŚCIÓŁ W ADDIS ABEBA.

Abisyńczycy są wyznawcami religji chrześcijańskiej i należą do kościoła koptyjsko - katolickiego. Na zdjęciu widzimy oryginalny kościółek w stolicy Abisynji.

HUMOR DWA ŚWIATY

Fakir w Indiach i zabiegi naszej pani.

NAUKA I WYCHOWANIE

Roczne Kursy Handlowe D-ra STATLERA

w Będzinie
Modrzejowska 44, przyjmują zapisy codziennie, oprócz niedziel od 10-14 i 16-19. Prospekty bezpłatnie. Niezamożnym ug.
UDZIELAM lekcji muzyki (fortepian). Dyplom Konserwatorium Warszawskiego. Postępy zapewnione. Sosnowiec, Dąblińska 7 m. 15. tel. 2-58.

Żeńska Szkoła Rzemiosł

im. ks. kan. Fr. Raczynskiego
Tow. Szkół Średnich
w Sosnowcu, ul. Kaliska 23, tel. 8 87, przyjmują zapisy na jednoroczny kurs wieczorowy

galanterji skórzanej
oraz na działy: czapniczo - modniarski, introligatorski i kamaszniczy. Kancelarja szkoły czynna od 8-mej do 14-ej.

KUPNO I SPRZEDAŻ

WAPNO

budowlane, I-go gatunku, wysokoprotentowe, palone w piecach kregowych. Wapienniki „Brynica”, Czeladź, telefona 20.
KUPIE Motocykl lekki 150 - 200 cm. używany w dobrym stanie zgłaszać do Sosnowie, ul. Czysła 7. W. Niepoń.

APARAT fotograficzny 9 x 12, podwójny wyciąg obiektyw „Anastigmat trioulan”, światło 1:4.5. okazjnie sprzedam lub zamienię na dobry rower balonówkę. Sosnowie, ul. Czysła 7. W. Niepoń.

ZGUBIONE DOKUMENTY

LAGIEWSKI WŁADYSŁAW unieważnia zgubioną legitymację osobistą wydaną przez P. K. U. Piotrków Trybunalski.

ENZEL FISZEŁ zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Będzin.

NORDON DAWID zgubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Sosnowiec.

SCHMALENBERG FRANCISZEK zgubił dowód osobisty wydany przez Urząd Gminy Śniatyn.

ZGUBIONY weksel in blanco na zł. 200 z podpisem Janiny i Władysława Woszczyków unieważnia się.

3 WRZEŚNIA r. b. jadąc autobusem z Sosnowca do Sławkowa zgubiłem portfel zawierający 1 weksel in blanco z mego wystawienia na zł. 100 z żyrem B. Kaczmarskiego i 1 weksel protestowany na zł. 50 z wystawienia B. Kaczmarskiego z żyrem R. Gruszeckiego i St. Musialika, które niniejszym unieważniam. Znalazcę proszę o zwrot pod adresem: Sosnowiec, 1-go Maja 17 m. 27 Roman Gruszecki.

ROMAN GRUSZECKI zgubił kartę zwolnienia, wydaną przez P. K. U. Będzin.

RÓŻNE

PRZYBLAKAŁ się pies podpalany czarny. Będzin-Koszelew, ul. Kadreja Nr. 6.